

'Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Ο Μητροπολίτης 'Αττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
'Αριθμ. φύλλου 12

1 Μαΐου 1999

Ματωμένο Πάσχα

Η 'δύσι τῆς δεύτερης χιλιετίας μᾶς προικοδότησε μέ τήν ἐμπειρία ἑνός ματωμένου Πάσχα. 'Ο ἥχος τῆς χαρμόσυνης καμπάνας πνίγηκε φέτος στή φρίκη τῆς σειρήνας. Οἱ ἀναστάσιμοι ὕμνοι μας ἀνοκατεύτηκαν, δίχως νά ἐναρμονιστοῦν, μέ τίς οἰμογές τῶν ἀδελφῶν μας, πού βρέθηκαν, ἀναπάντεχα στή θύελλα τοῦ πολέμου. 'Ο ἀσπασμός τῆς ἀγάπης μας διακόπηκε ἀπό τίς τρομακτικές ἐκρήξεις τῶν μηχανῶν τοῦ θανάτου καί ἀπό τά προκλητικά μηνύματα τῶν δυναστῶν τῆς οἰκουμένης, πού μοναδικό ὄραμα ἔχουν τήν παγκόσμια κυριαρχία καί τήν καθυπόταξι καί τῆς τελευταίας ἀνθρώπινης ὑπαρξης.

Τά συνθήματα, πού στιχουργήθηκαν καί μελοποιήθηκαν κατὰ τήν ἀρχή τοῦ δραματικοῦ αἰῶνα μας, ἦταν ἡ ἐλευθερία, ἡ κοινωνική δικαιοσύνη, ἡ ὑπεράσπισι τῶν ἀνθρώπινων δικαιωμάτων, ἡ ἀνάπτυξι καί ἡ εὐημερία τῶν λαῶν. 'Η πρᾶξι, ὅμως, καθῶς ἐκτυλίχτηκε στά ἀνοιχτά γήπεδα τῶν παγκόσμιων πολέμων καί στίς στενές διόδους τῶν τοπικῶν συγκρούσεων, ἀπέσπασε βίαια τίς μάσκες ἀπό τά πρόσωπα τῶν δυναστῶν καί ἄφησε νά φανοῦν οἱ ὑποπτες προθέσεις τους καί οἱ μηχανισμοί προέκτασης τῆς ἐξουσίας τους στά πέρατα τοῦ πλανήτη.

Τούτη τή στιγμή ή τεχνητή καί υποκριτική παγκόσμια ισορροπία ανατράπηκε. Τά μεγάλα συνθήματα αποδείχτηκαν δολώματα. Οί πολυδάπαινοι οργανισμοί, πού στήθηκαν γιά νά προστατέψουν τήν ειρήνην καί γιά νά προωθήσουν τή συνεργασία τών λαών, βρίσκονται έκτός μάχης. Καθηρημένοι από τό βάθρο τής αξιοπρέπειας καί τής φερεγγυότητας. Καί χτυπημένοι από τούς ίδιους τούς έπιτελείς τών μυστικών σχηματισμών, πού δυναστεύουν καί καταταραννούν τήν ανθρωπότητα.

Οί κράχτες τής ειρήνης καί οργανωτές τών πολέμων, δέ σεβάστηκαν μήτε τήν αγιότητα τών ήμερών, μήτε τίς υποχρεώσεις, πού καθώρησαν οί ίδιοι στους ποικίλους χάρτες τών διεθνών συμφωνιών τους. Ξαπόστειλαν τή φωτιά νά κάψουν άμάχους. Καί, θριαμβευτές, βγήκαν στά παράθυρα τών τηλεοράσεων, γιά νά καυχηθοῦν, ότι μάχονται γιά τήν ειρήνην καί γιά τήν ανθρωπινήν αξιοπρέπεια.

Ή υποκρισία, στό κορύφωμά της. Ή άπάτη, στή μεγάλη, στή θανατηφόρα έξαρσί της. Ή άπανθρωπία, στήν έσχατη βαρβαρότητά της.

Ένας κόσμος, πού λάκτισε τό Εὐαγγέλιο, μιά υπερφίαλη χώρα, πού ανδρώθηκε μέσα στή θολούρα τοῦ ὕλισμου καί στή μαριχουάνα τής εὐμάρειας, δέ διαθέτει πιά τή νηφαλιότητα, νά διακρίνη τό πλάτος καί τό βάθος τής ανθρωπιᾶς, ὅπως διαγράφεται στόν άποστολικό ὕμνο τής αγάπης. Μήτε διατηρεῖ τήν εὐαισθησία, γιά νά διακρίνη τό σπασμό τοῦ ανθρωπίνου πόνου καί τό μήνυμα τοῦ στεναγμοῦ. Όρμάει καταπάνω στους άνυπεράσπιστους, γιά νά τούς συντρίψη καί νά αρπάξει ακόμα καί τήν τελευταία γωνιά τής πατρίδας τους. Λούζει τή γῆ στό ανθρωπινό αίμα καί τά ανθρωπίνα άπομεινάρια στό πένθος καί στή θλίψη τής προσφυγιάς. Άφανίζει τά λείψανα τοῦ παλιοῦ πολιτισμοῦ, πού τά σεβάστηκαν ακόμα καί οί πρόγονοί της βάρβαροι. Καί στήνει θριαμβικά τήν καταβρωμισμένη σημαία τής υπεροχῆς της καί τό μαῦρο κατάστιχο τών συμφερόντων της.

Τό ματωμένο Πάσχα, στό λυκόφως τής χιλιετίας, δέ φαίνεται νά εἶναι έπίλογος τής βαρβαρότητας. Τά μηνύματα, πού δίνουν τά γεγονότα, μαρτυροῦν, ότι ή άθεη ανθρωπότητα βηματίζει στή σκιά τοῦ θανάτου. Καί θά βηματίσει γιά πολύ ακόμα. Ίσαμε νά ξυπνήσει καί νά θρονιάσει στήν καρδιά της τό μεγάλο καί σωστικό άγγελμα τοῦ Άναστημένου Κυρίου μας.

Τά «σύν» καί τά «πλήν»

Καιρός «εὐπρόσδεκτος» γιά τόν πρῶτο ἀπολογισμό. Ὁ παρθενικός ἐτήσιος κύκλος ὠλοκληρώθηκε. Ὁ προκαθήμενος Χριστόδουλος συμπλήρωσε δωδεκάμηνο στόν ἐπίζηλο θρόνο. Εὐθύνη του νά ἐμφανίσῃ, μέ λόγο πειστικό, τό φάσμα τῆς προσφορᾶς του. Μέ εἰλικρίνεια καί μέ σεμνότητα. Ἡ μέ ἔπαρσι καί «μεγαλορρημοσύνη». Ἀνάλογα μέ τό φακό, πού χρησιμοποιεῖ, γιά νά φωτογραφίῃ τό ἔργο του. Ἀλλά καί δικό μας δικαίωμα, νά σημειώσουμε τά «σύν» καί τά «πλήν» τῆς δωδεκάμηνης διαδρομῆς. Τήν πνοή ἢ τό τέλος. Τήν πρᾶξι ἢ τήν ἀπραξία. Τή δημιουργία ἢ τή στασιμότητα. Καί νά χαράξουμε μιά πρώτη ἀποτίμησι ὅλων αὐτῶν, πού ἀκούσαμε, πού εἶδαμε, πού μᾶς χαροποίησαν ἢ πού μᾶς πίκραναν.

Ξέρουμε καί τό ὁμολογοῦμε, πώς τά σταθμά εἶναι διαφορετικά. Ἀλλιῶς ἀποτιμᾶς τό δικό σου ἔργο. Κι ἀλλιῶς κρίνεις τή δημιουργία τοῦ πλησίον.

Ἡ λογοδοσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, ἄν τήν ἀποτολήμῃ, δέ θά εἶναι χειραφετημένη ἀπό τήν παρόρμησι τῆς προβολῆς. Καί ἀπό τόν πειρασμό νά ἐπαληθεύσῃ, σώνει καί καλά, τούς ὀραματισμούς του. Νά ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ σελίδα ἄλλαξε.

Ἰσως, ὅμως καί τό δικό μας ζύγισμα νά μὴν εἶναι ἀποδεσμευμένο ἀπό τά δικά μας ὁράματα γιά τήν Ἐκκλησία καί

γιά τήν πορεία τῆς στό σύγχρονο κόσμο. Γιά τόν ἐπανεντροχιασμό τῆς στίς προδιαγραφές τῆς ἀτίμητης, Πατερικῆς Παραδόσεως. Γιά τήν ἐπούλωσι τῶν ἀνοιχτῶν πληγῶν. Καί γιά τή χαρισματική παρουσία Τῆς στόν κόσμο τῆς συγχύσεως καί τῆς ὁδύνης.

Ὅπως δὴποτε, ἐμεῖς θά κινηθοῦμε στά πλαίσια τῆς δικῆς μας εὐθύνης. Θά σημειώσουμε τίς ἐκτιμήσεις, Καί θά κάνουμε τίς ὑπογραμμίσεις. Σαφεῖς. Χτυπητές. Μέ σύντομη διατύπωσι. Καί μέ τήν παρηρσία, πού ἐπιβάλλει τό ἱερό μας λειτούργημα. Τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ ἱστορία θά συλλέξουν τό ὕλικο. Καί θά διατυπώσουν τό τελικό τους συμπέρασμα.

Ο Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, μόλις πῆρε στό χέρι τή σφραγίδα καί τήν ἐξουσία, τάραξε τά λιμνάζοντα νερά. Βγῆκε στή δημοσίᾳ καί κατέθεσε δήλωσι, ὅτι γυρίζει τή σελίδα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας. Καί ὅτι ἀπό δῶ καί πέρα ἡ Ἐκκλησία θά εἶναι πάντοτε παρούσα στή διεργασία τοῦ κοινωνικοῦ «γίγνεσθαι». Ἡ παρουσία του καί οἱ δηλώσεις του δημιούργησαν κλίμα ἀποδοχῆς. Προκάλεσαν ἐνθουσιασμό. Καί τόν ἔφεραν στήν πρώτη γραμμή τῆς δημοτικότητας. Σημειώσατε «ΣΥΝ».

Κατά τούς μῆνες, πού ἀκολούθησαν, ὑπαράγοντες τῆς πολιτικῆς καί τῆς δημοσιογραφίας, ἐνωχλημένοι ἀπό τήν

αδιάκοπη προβολή του νέου Ἀρχιεπισκόπου, του αντιπρόβαλαν και του φώτισαν, ως υπόδειγμα τόν προκάτοχό του Σεραφεΐμ. Πού μέ τούς ἐλιγμούς τῆς δουλικῆς προσαρμογῆς καί μέ τή σιωπή τῆς ἀμηχανίας ἢ τῆς σκοπιμότητος ἄφηνε ἀνοιχτό τό δρόμο στήν κοσμική ἐξουσία. Καί, πού συρρίκνωνε τό ρόλο τῆς Ἐκκλησίας στήν ἱερωσύνη τῶν Μυστηρίων καί στή φολκλορική τελετουργία. Ἡ ἀντιπρότασι αὐτή ἐρέδισε τόν κ. Χριστόδουλο. Καί τόν ἔσυρε σέ μιά ἄγωνα ἀντιπαράθεσι. Γιά μακρό διάστημα ἐκδραπέδθηκε ὅχι στήν προβολή τῶν μεγάλων θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος, ἀλλά στήν ἀντιλογία πρός τήν κοσμική ἐξουσία. Καί εἰδικά στήν πεισματική ἐκτόξευσι τῶν σλόγκανς «δέ θά μιλάς... θά μιλάω». Ἡ στεῖρα ἀντιπαράθεσι κούρασε τό λαό. Καί τροφοδότησε μέ τίς πρῶτες εὐτράπελες λεζάντες τίς σελίδες τῶν ἐφημερίδων. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Στόν ἐνθρονιστήριο λόγο του καί, μετὰ, κατά τή χρονική διαδρομή των καλοκαιρινῶν μηνῶν, σάλπιζε σέ ὑψηλό τόνο τήν ἀπόφασί του νά ἰδρύσῃ γραφεῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν ἔδρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, στίς Βρυξέλλες. Ἔτσι, ὥστε νά θρίσκεται, πάντοτε «γρηγοροῦσα» ἡ ἑλληνική Ἐκκλησία στό κέντρο τῶν σχεδιασμῶν καί τῶν ἀποφάσεων, πού ἐπηρεάζουν ἀποφασιστικά τίς ἐξελίξεις καί διαμορφώνουν τό νέο πρόσωπο τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου. Μετά, ὅμως, τή συνάντησι τῆς μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως καί Ἑλλάδος καί μετὰ τή συζήτησι τοῦ Πρωθυπουργοῦ μέ τόν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο τό ὄνειρο τῆς ἰδρύσεως τοῦ γραφείου τῶν Βρυξελλῶν διωλί-

σθησε στίς καλένδες. Καί ὁ Μακαριώτατος δέν ξαναμίλησε γιά τήν ὑλοποίησι τοῦ ὀνείρου του. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Ακόμα, μέ τόν ἐνθρονιστήριο λόγο του καί κατά τίς πρῶτες τηλεοπτικές ἐμφανίσεις του ὑποσχέθηκε ἀξιοκρατία. Στελέχωσι τῶν τομέων τῆς Ἐκκλησίας μέ τούς ἀριστούς. Τούς λειτουργούς μέ τή λιπαρή γνῶσι καί τό ἀδαμάντινο ἥθος. Καί ἐπαγγέλθηκε συστηματική ὀργάνωσι. Ὅτι θά δημιουργήσῃ ἐπιτελεῖα, ἱκανά νά μελετήσουν καί νά προγραμματίσουν τήν ποιμαντική φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅμως, ἴσαμε σήμερα, ὁ λαός βλέπει τό Μακαριώτατο νά δορυφορῆται συνεχῶς ἀπό φαύλους ρασοφόρους. Καί τόν παρακολουθεῖ νά ἀναθέτῃ σοβαροῦς ρόλους σέ πρόσωπα, πού δέν ἔχουν ἐξασφαλισμένη τήν καλή μαρτυρία καί δέ διαθέτουν τήν ἱκανότητα νά ἡγηθοῦν σέ δύσκολες ἀποστολές. Ἡ δημιουργία τοῦ περιβάλλοντός του καί ἡ ὀργάνωσι τοῦ πρώτου ἐπιτελείου του ὑπῆρξαν μιά ἀναπάντεχη ἀποτυχία. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Ενα πρῶτο ποιμαντικό ἀνοιγμα στά ὅρια τῆς ἐκκλησιαστικῆς του ἐπαρχίας, ἦταν ἡ παρουσία του σέ συνοικισμούς, πού δέν εἶχαν διή ποτέ τόν προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνορίες ἀπομακρυσμένες δέχτηκαν τήν ἐπίσκεψί του καί τόν πατρικό του λόγο. Αὐτή ἡ πράξι του καί ἐνθουσίασε καί παρηγόρησε. Σημειώσατε «ΣΥΝ».

Στή συνέχεια, ὅμως, ἀνοίχτηκε σέ Σπεριοδεῖες. Ἐγινε ὁ ἱπτάμενος ἱεράρχης. Καί φιλοδόξησε νά βρεθῇ ὅπου πανηγύρι καί ὅπου χαρά. Σ' ὁλόκληρο τόν ἑλληνικό χώρο. Αὐτή ἡ ταξιδιωτική του μανία τόν ἔσυρε ἔξω ἀπό τά γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί

της Συνόδου. Καί μακριά από τά καυτά προβλήματα, πού περιμένουν τή μελέτη τους καί τή λύσι τους. 'Ο 'Αρχιεπίσκοπος ἔδειξε πώς δέν ἀσχολεῖται μέ τά θέματα τῆς Ἐκκλησίας. Καί πώς προτιμᾷ νά γυρίζει καί νά πανηγυρίζει. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Διαπιστωμένη καί ὡμολογημένη ἡ ἀπροσφυγή του στή σταμπαρισμένη καί ἀποδοκιμασμένη μέθοδο τοῦ λαϊκισμού. Θεώρησε ξεπερασμένο τό σοβαρό θεολογικό λόγο. Καί προέκρινε τό ἐντυπωσιακό, ρητορικό, σχῆμα, τίς ἀπανωτές ἐξαγγελίες προγραμμάτων, τά χαμηλοῦ ἐπιπέδου ἀνέκδοτα, τήν πρόκλησι τῶν χειροκροτημάτων, τήν ἀναρρίχησί του στό θάδρο τοῦ εἰδῶλου καί τήν ἀποδοχή τῶν πολλῶν φώτων τῆς δημοσιότητας. Τά λαϊκά στρώματα ἐντυπωσιάστηκαν καί χειροκρότησαν. Οἱ ἄνθρωποι τῆς καθαρῆς ὁράσεως καί τῆς σοβαρῆς κρίσεως διέκριναν τά βεγγαλικά, πού, ἀναπόφευκτα, θά τά ὑπερεκάλυπτε, μέ τή σειρά του, τό σκοτάδι. Καί ἔτσι ἔγινε. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Σοβαρή του ἐπαγγελία ἦταν, ὅτι θά Σβελτιώσῃ τίς σχέσεις μέ τό Πατριarchεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τό διεκήρυξε μέ αὐτοπεποίθησι. Καί θεμελίωνε τίς ἐλπίδες του στήν προσωπική φιλία, πού τόν δένει μέ τόν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο. Τό χρονικό, ὅμως, τῶν συναντήσεων καί τῶν συζητήσεων κάθησε στίς ψυχές, σάν ἓνα μολυβένιο βάρος ἀπογοητεύσεως. Οἱ διάλογοι καί οἱ ἀντίλογοι ἔπεισαν, πώς οἱ σχέσεις τῶν δυῶ Ἐκκλησιῶν βρίσκονται τή στιγμή αὐτή σέ χειρότερο σημείο, ἀπό ἐκεῖνο, πού βρίσκονταν πρὶν ἀπό τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1998. 'Ο κ. Χριστόδουλος ἀποδείχθηκε λιγότερο ἱκανός ἀπό τόν προκάτοχό του Σεραφεῖμ

νά χειριστῇ τή διαπραγμάτευσι. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Ονειρό του, πού τό δημοσιοποίησε μέ ἔμφασι, ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ἀνόδου του στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο, ἦταν ἡ προσέγγισι τῆς νεολαίας. 'Ο διάλογος μέ τή γενιά, πού ἔρχεται νά ἀρπάξῃ τή σκυτάλη τῆς δημιουργίας καί τῆς ἐξουσίας. Μέ τά ἀκούραστα μυαλά καί τά ἀνυπόκριτα πρόσωπα, πού τρέχουν μέ ἐνθουσιασμό στίς διεξόδους τοῦ μέλλοντος. Ἐπισκέφθηκε σχολεῖα. Κατέθεσε, μέ τήν παρουσία του καί μέ τό λόγο του συνθήματα καί μηνύματα σέ Πανεπιστημιακές σχολές. Αὐτό ἐκτιμήθηκε ἀπό ὅλες τίς πτέρυγες τοῦ κοινωνικοῦ στρατοπέδου. Σημειώσατε «ΣΥΝ».

Σύντομα, ὅμως, τό κλίμα ἀναστράφηκε. 'Όταν ἡ φορά τῶν γεγονότων ἔφερε τή μαθητική νεολαία στά ρεῖθρα τῶν δρόμων ἐξ αἰτίας τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέν κατάφερε νά ἀρθρώσῃ αὐτοτελῆ λόγο καί θαρραλέα πρότασι. Μιλώντας σέ ἐπαρχιακή πόλι, στήν Ἐλασσώνα, κάκισε ὅλες τίς ἐκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, πού εἶχαν σάν ἀποτέλεσμα νά ἀφήσουν ἀγράμματους τοὺς νέους Ἕλληνες. Ἀλλά τό ἴδιο βράδυ, ἀνέκρουσε πρῶμνα. Καί, μέ νεώτερη δῆλωσί του, μετέφερε ἀπό τή λίστα τῶν ἀρνητικῶν στή λίστα τῶν θετικῶν μεταρρυθμίσεων τή μεταρρύθμισι Ἀρσένη. Καί, λίγες μέρες μετά, μέ ἄλλες δηλώσεις του, ζωγράφιζε μέ τά φωτεινότερα χρώματα τή νέα μεταρρύθμισι. Καί παρακινοῦσε γονεῖς καί μαθητές νά εὐθυγραμμιστοῦν μέ τίς διατάξεις της. Αὐτή ἡ ταλάντευσι καί ἡ μεταπήδησι στό φυλάκιο τῆς κατεστημένης, κομματικῆς διοικητικῆς μηχανῆς, ἐξώργισε ἀκόμα καί τήν ἐφημερίδα,

πού σταθερά και μέ πληθωρικό λόγο τόν υποστηρίζει. Καί τήν ανάγκασε νά σημάνη ἐπικίνδυνη ὑπαναχώρησι τοῦ κ. Χριστοδούλου. Ὁλη αὐτή ἡ ἐξέλιξι μείωσε καί ζημίωσε τό ἀρχιεπισκοπικό κύρος. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Στόν κατάλογο τῶν μεγαλεπήβολων προοπτικῶν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου ἦταν καί ἡ ἴδρυσι μεγάλου Νοσηλευτικοῦ ιδρύματος τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ προκαθήμενος ὑποσχέθηκε νά προχωρήσῃ σύντομα τίς διαδικασίες καί νά ἀνεγείρῃ μεγάλη νοσηλευτική μονάδα στήν περιοχή τῆς Ἀττικῆς. Ἡ ἐπαγγελία αὐτή ἔμεινε στά χαρτιά. Ἰσαμε σήμερα δέν ἔχει γίνει καμμιά θετική κίνησι. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Δεύτερη ἀναγγελία στόν κατάλογο Δτῶν μεγάλων ὑποσχέσεων, ἦταν ἡ ἴδρυσι Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἐκκλησίας καί Πανεπιστημίου, μέ πλήρη ἀνάπτυξι καί μέ λειτουργία ὅλων τῶν Σχολῶν. Ταυτόχρονα, ὅμως, μέ τήν ἐξαγγελία, ὁ ἐλληνικός λαός ἄκουσε καί τήν ἐπιφύλαξι, πώς ἡ ἴδρυσι τοῦ Πανεπιστημίου προσκρούει σέ θεσμικά ἐμπόδια. Στήν Ἑλλάδα, ἀκόμα καί τά ιδιωτικά Πανεπιστήμια (ἂν κάποτε ἰδρυθοῦν) θά ἐλέγχωνται ἀπό τό Κράτος. Καί ἡ Ἐκκλησία, ὡς Νομικό πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, δέν ἔχει τό δικαίωμα νά ἀσκῇ τόν ἔλεγχο στό Πανεπιστήμιο, πού ὁραματίζεται νά ἰδρῦσῃ. Ἀφοῦ, ὅμως, ὑπάρχει αὐτό τό ἀξεπέραστο ἐμπόδιο, πολλοί διερωτήθηκαν, γιατί ἔσπευσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νά ἀνακοινώσῃ τήν ἴδρυσι τοῦ Πανεπιστημίου; Γιατί δέν προσπάθησε πρῶτα νά ξεπεράσῃ τά ἐμπόδια καί, μετά, νά ἐμφανιστῇ στόν ἐλληνικό λαό καί νά ἀναγγεῖλῃ τοὺς προγραμματισμούς του; Μέ τήν πρᾶξι του προκάλεσε ἕνα ρίγος ἐνθουσιασμοῦ καί, στή συνέχεια,

ἔγινε ἀφορμή νά ἀπλωθῇ ἡ παγερότητα τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀπογοητεύσεως. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Παράλληλη τύχη εἶχε καί ἡ ἐξαγγελία τῆς προθέσεώς του νά ἰδρῦσῃ Τηλεοπτικό Σταθμό πανευρωπαϊκῆς ἐμβέλειας. Πρὶν ἀκόμα προλάβῃ νά ξεδιπλώσῃ τό πρόγραμμά του, ἀναγγέλλθηκε, πώς ἡ ἴδρυσι τοῦ Τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ συναντᾷ ἀνυπέρβλητες δυσχέρειες καί ἡ ὅλη προσπάθεια ἀναβάλλεται. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Ονειρό του, πού τό ἔφερε στή δημοσιότητα μέ ἡχηρές ἀνακοινώσεις, ὑπῆρξε καί ἡ ἀναδιοργάνωσι τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔτσι, πού νά ἀκούγεται ἡ φωνή τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας καί ἔξω ἀπό τά γεωγραφικά ὅρια τῆς Εὐρώπης. Ἀλλά, καθὼς ὁ ἴδιος ἀνακοίνωσε στή Συνέλευσι τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1998, οἱ προσπάθειες ἔχουν πρὸς τό παρόν περιοριστεῖ στή ἐπιδιόρθωσι τῶν μηχανημάτων, πού ὑπάρχουν καί στήν ἀνόρθωσι τῆς κεραίας, πού ἔχει καταπέσει(!). Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Σάν νά μὴν ἔφταναν οἱ μελαγχολικὲς ἐπισημάνσεις, πού προκάλεσε στό ἐκκλησιαστικό πλήρωμα τό σήσιμο τῶν πρώτων ἐντυπωσιακῶν φωτοβολίδων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος συνέχισε τήν πρόκλησι. Βγῆκε στά Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως καί ἀνακοίνωσε, πώς ἀναλαμβάνει νά περιμαζέψῃ τά παιδιά τῶν φαναριῶν, πού ἀπλώνουν τό χέρι καί μαθαίνουν, ἀπὸ τήν πρῶμῃ ἡλικία τους, τήν ἐπαιτεία ἢ τήν κλοπή, καί νά τά καθοδηγήσῃ στήν ἐντιμότητα καί στήν ἐργατικότητα. Τό φώναξε καί τό σάλπισε. Ἀλλά τά παιδιά βρίσκονται ἀκόμα στίς στροφές τῶν

δρόμων. Καί ζητιανεύουν στά τζάμια τών αυτοκινήτων. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Βατερλώ του κ. Χριστοδούλου ήταν ή Συνέλευσι της Ίεραρχίας κατά τόν περασμένο Όκτώβριο. Έκει, μέ προεξάρχοντα τόν Προκαθήμενο καί μέ κομπάρσους όλους τούς Ίεράρχες, πραγματοποιήθηκε ή πιό κατάφωρη καταπάτησι τών Ίερών Κανόνων. Η απόφασι γιά τά τραγικά, αντικανονικά «ἐπιτίμια», ὅπως μεθοδεύτηκε, ὅπως ψηφίστηκε καί ὅπως αναγγέλθηκε, ἔδειξε τό χαμηλό ἐπίπεδο του κ. Χριστοδούλου καί του περιβάλλοντός του. Τήν ἀμοραλιτέ, πού στιγματίζει τούς σημερινούς Ίεράρχες. Καί τόν τορπιλισμό του πνεύματος της ἀγάπης καί της ἐνότητας, πού ἀκολουθεῖ τίς μεγαλόστομες διακηρύξεις. Τό κλίμα ὑπῆρξε τελείως ἀρνητικό. Καί ή ἐξέλιξι του θέματος, κηλίδα στή σελίδα της σύγχρονης ἐκκλησιαστικῆς ιστορίας. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Αρνητικές ἦταν καί οἱ ἀποφάσεις. Ἀστά ἄλλα θέματα, πού τέθηκαν στό τραπέζι τών συζητήσεων κατά τή Συνέλευσι της Ίεραρχίας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνέπνευσε τίς λύσεις της σκοπιμότητας καί τών ἀνεπίτρεπτων συμβιβασμῶν. Τό τροπάριο «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν Σου...» νά λέγεται διαφορετικά μέσα στό Ναό καί διαφορετικά σέ ἀνοιχτό χώρο. Ἡ ἱερολογία της κηδείας σέ πρόσωπα, πού ἔχουν κάνει πολιτικό γάμο, νά ἐπαφίεται στή φιλοτιμία του ἐπιτόπιου Μητροπολίτη. Καί ἄλλα παρόμοια. Ἡ τακτική αὐτή δέ βρῆκε ὑποστηρικτές. Ἐπικρίθηκε δριμύτατα. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Καί τό κορυφαῖο σκάνδαλο. Κατά τή Συνέλευσι της Ίεραρχίας κουκουλώθηκε ή πελώρια τάφος της κακοδιαχειρίσεως καί διαρροῆς τών οἰκονο-

μικῶν πόρων της Ἐκκλησίας. Μιά ἀπότομη κίνησι καί τά πάντα ἀνετράπησαν. Οἱ ὑποσχέσεις, ὅτι θά ὑπάρξει ἀπόλυτη διαφάνεια, λησμονήθηκαν. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, μέ προσωπική του εἰσήγησι, προκάλεσε τό κλείσιμο του θέματος. Τό θάψιμο του φακέλλου. Καί τήν παραπομπή τών ἀτασθαλιῶν στή λήθη. Σά νά μήν ἔγινε τίποτα, οἱ Ίεράρχες ἀγκαλιάστηκαν καί φιλήθηκαν. Καί εἶπαν στό λαό, ὅτι κανένας δέν ἔκανε ποτέ ἐπιλήψιμη διαχείρισι. Κανένας δέν καταχράστηκε χρήματα της Ἐκκλησίας. Καί ὅσα παρατηρήθηκαν καί ἐπισημάνθηκαν, ἦταν ἀπλές, ἀθέλητες παρατυπίες. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Μετά τή Συνέλευσι της Ίεραρχίας ἤρθε τό σκάνδαλο του Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, πού δίκασε τήν περίπτωση του Μητροπολίτη του Πεντχάουζ. Ἡ Εὐαγγελική διδαχή ἀνατράπηκε μέ τίς δηλώσεις του ὑπόδικου Μητροπολίτη. Ἡ οἰκουμένη βοῦίξε. Ὁ λαός ἄπλωσε τήν κεραία της ψυχῆς του καί ἔμεινε νά περιμένη τή δυναμική ἀντιμετώπισι του προβλήματος ἀπό τήν ὑπόλοιπη ἐκκλησιαστική ἡγεσία. Ὅμως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, μέ μιά σειρά παρασκηνιακῶν ἐνεργειῶν, ἔφερε τόν ἔνοχο συνιεράρχη του στό βᾶθρο της δικαιοσύνης καί της καυχήσεως. Ἡ μικρότερη δυνατή ποινή ψηφίστηκε ἀπό τό Συνοδικό Δικαστήριον, γιά νά ἀντιμετωπίσῃ τό μεγαλύτερο ἔγκλημα, τήν ποδοπάτησι της διδασκαλίας του Κυρίου μας. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Μέ τήν ἴδια ἐλαφρότητα συνειδήσεως ἀντιμετωπίστηκαν καί οἱ σκανδαλώδεις ἐφορμήσεις του Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη στό παγκάρια της Μητροπολιτικῆς περιοχῆς Ἀττικῆς καί εἰδικώτερα στό παγκάρι

του ὁσίου Ἐφραίμ Νέας Μάκρης. Καταιγιστική ἡ καταγγελία, πού ἀναγκάστηκε νά ὑποβάλη στήν Ἱερά Σύνοδο τό ἡγουμενοσυμβούλιο τῆς Μονῆς. Πολλοί οἱ μάρτυρες, πού ἦταν ἔτοιμοι νά καταθέσουν. Καί ἡ Σύνοδος, ὑπό τήν προεδρεία τοῦ κ. Χριστοδούλου, ἔλυσε(!) τό θέμα, χωρίς νά τιμωρήσῃ κανένα. Οὔτε τό Μητροπολίτη, πού λήστεψε τά ταμεῖα, οὔτε τίς μοναχές (ἄν τυχόν εἶχε ἀποδειχτῇ, ὅτι εἶχαν κάνει ψεύτικη καταγγελία). Οὔτε γάτος οὔτε ζημιά. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Υποπτη καί ἡ ἐξέλιξι τοῦ σκανδάλου, πού συγκλόνησε τούς Κερκυραίους καί ὅλους τούς Ὁρθόδοξους Ἕλληνες. Ὁ Μητροπολίτης τῆς Κέρκυρας δέσμευσε τήν περιουσία ὅλων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων (Ναῶν, Μοναστηριῶν, ἰδρυμάτων), χωρίς νά ἔχη καμμιά τέτοια ἐξουσία, μέ τό σκοπό νά πάρῃ ἕνα ἀμύθητο ποσό (τετρακόσια πενήντα δισεκατομμύρια) ἀπό ὑποπτες πηγές τοῦ ἐξωτερικοῦ. Καί στό Συμβόλαιο, πού ἔκανε μέ τούς ξένους χρηματοδότες, κατεχώρησε, ὡς περιουσιακό στοιχεῖο καί τό προσκύνημα τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος καί, φυσικά, καί τό σκῆνος τοῦ ἁγίου. Οἱ Κερκυραῖοι ξεσηκώθηκαν. Τό πανελλήνιο ἀναστατώθηκε. Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας βρέθηκε στό ἐδώλιο. Ἀλλά, ὁ κ. Χριστόδουλος ἔκανε καί πάλι τή διπλωματική του κίνησι. Φώναξε στή Σύνοδο τόν ἐνοχο Μητροπολίτη. Ἄκουσε τίς σπασμωδικές ἐξηγήσεις του. Καί ἔκλεισε τό θέμα. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Σάν ἀνοιγμα μέσα στήν πυκνή νέφωση καί σάν ἀντιπερισπασμό στήν πικρία τοῦ λαοῦ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἄρχισε νά ἐξαγγέλλῃ καί πάλι μεγάλα ἔργα καί πρωτοβουλίες

στόν τομέα τῆς ἀγάπης καί τῆς πρόνοιας. Ἀνακοίνωσε, ὅτι θά δώσῃ ἐπίδομα στίς πολύτεκνες οἰκογένειες. Ἀλλά, ἀμέσως, περιώρισε τήν προσφορά του μόνο στό τρίτο παιδί καί μόνο στήν ἀκριτική περιοχὴ τῆς Θράκης. Ὑποσχέθηκε, ὅτι θά περιμαζέψῃ τίς ἄγαμες μητέρες, γιά νά τίς περιθάλψῃ καί γιά νά φροντίσῃ τά ἄτυχα παιδιά, πού δέ γνώρισαν τό χάδι τοῦ πατέρα. Ἀλλά καί πάλι τό πρόγραμμα ἔμεινε στά χαρτιά. Σημειώσατε «ΠΛΗΝ».

Εἴτσι κύλησε ὁ πρῶτος χρόνος. Μεστός, κατάμεστος ἀπό ὑποσχέσεις. Ἄδειος ἀπό ἔργα μελετημένα καί δυναμικά, πού μποροῦν νά ἐπαναπροσανατολίσουν τήν ἐκκλησιαστική διοίκησι καί νά χαράξουν, μέ ἀνεξίτηλα γράμματα, τό καινούργιο κείμενο στή νέα σελίδα τῆς ἱστορίας. Γεμᾶτος ἀπό τά ρεπορτάζ τῶν ἐπισήμων καί ἐντυπωσιακῶν ἐμφανίσεων. Κενός ἀπό τό χρονικό τοῦ μόχθου καί ἀπό τά ντοκουμέντα τῆς ἀγωνίας τοῦ πρώτου ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας γιά τό γύρισμα τῆς σελίδας.

Ὅποιος διατηρεῖ στήν ψυχὴ του ἐπιφυλάξεις καί ὅποιος εἶναι σέ θέσι νά δώσῃ μιὰ διαφορετική ἐκτίμησι τῶν ἐπαγγελιῶν καί τῶν ἔργων, ἄς τήν κάνῃ. Ἄς διαγράψῃ, ἂν τό μπορῇ, τά «πλήν», πού ἐμεῖς σημειώσαμε καί ἄς δημοσιοποιήσῃ τά δικά του στοιχεῖα, πού ἐπιτρέπουν νά μῃκύνῃ ὁ κατάλογος τῶν «σύν». Ἀλλά μέ λόγο καί εὐθύνη. Γιατί καί ὁ λαός παρακολουθεῖ καί κρίνει. Καί ἡ ἱστορία συμπορεύεται μέ τά γεγονότα καί κρατάει στό χέρι τῆς τό ζυγό, γιά νά ζυγίσῃ τό ἥθος τῶν προσώπων καί τήν ποιότητα τῶν ἔργων τους.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

«ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΟΥΧΤΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ»

Ο ἑπίσκοπος Ζήλων κ. Σωτήριος, γνωστός ιεραπόστολος στὴν Κορέα, περιγράφει σέ ἐγκύκλιό του τὴν κατάσταση, πού ἐπικρατεῖ στή χώρα αὐτή λόγω τῆς οικονομικῆς κρίσεως. Ὡς γνωστό, ἡ Κορέα εἶχε γνωρίσει κατὰ τίς τελευταῖες δεκαετίες μεγάλη καί ραγδαία οικονομική ἀνάπτυξη διὰ τῆς εἰσροῆς σ' αὐτὴν ξένων κεφαλαίων. Πρόσφατα, ὅμως, σ' ὅλες τίς χώρες τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας προκλήθηκε σοβαρή οικονομική κρίση, ἡ ἀνάλυση τῆς ὁποίας ξεπερνᾷ τὰ ὅρια αὐτοῦ τοῦ σημειώματος. Ἡ διεθνὴς κερδοσκοπία, βεβαίως, δέν εἶναι ἄμοιρη εὐθυνῶν. Ἀπὸ τὴν ἐγκύκλιο τοῦ ἐπισκόπου Ζήλων, πού δημοσιεύθηκε στό περιοδικό «Ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολή» (ἔτος ΛΕ, ἀρ. 160, Ἀπρ.-Ἰουν. 1998) τῆς Θεσσαλονίκης, ἀντιγράφουμε τὸ παρακάτω ἀπόσπασμα.

«Ἀπὸ θλιβερές ὡς τραγικὲς οἱ συνέπειες:

-Ραγδαία ἡ αὐξησι τῶν πεινόντων καὶ τῶν ἀστέγων...

-Παιδιά διακόπτουν τὴ φοίτησι στὰ σχολεῖα τους, γιατί πῶς θὰ πληρώσουν οἱ ἄνεργοι γονεῖς τους τὰ δίδακτρα;

-Πατεράδες παθαίνουν κατὰθλιψι, καθὼς χάνουν τὴν ἐργασία τους. Πολλοὶ “ἐξαφανίζονται”. Δέν ἀντέχουν νά γυρίσουν σπίτι τους, νά βλέπουν νά ὑποφέρει τόσο ἡ οἰκογένειά τους κι αὐτοὶ νά μὴν μποροῦν νά κάνουν τίποτε...

-Ἄλλοι γυρίζουν ὅλη τὴν ἡμέρα ψάχνοντας γιὰ λίγων ὥρων ἔστω ἐργασία

καὶ τίς νύχτες πλαγιάζουν σέ κάποιες σκάλες ὑπογείων διαβάσεων.

Καὶ τό χειρότερο: πληθαίνουν οἱ αὐτοκτονίες. Καὶ οἱ ὁμαδικὲς ἀκόμη, ὁλόκληρων οἰκογενειῶν...

Τέτοιος πόνος, δέν ἐπιδέχεται σχόλια. Μόνο συντριβὴ καὶ ἰκεσία».

Ἀπὸ τό ἴδιο περιοδικό ἀντιγράφουμε κάποιες ἄλλες πληροφορίες, τίς ὁποῖες ἀναδημοσιεύει ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Κήρυξ τῆς Κορέας» τῆς 16-3-1998.

«Ἡ ἐκστρατεία πρὸς συλλογὴν χρυσοῦ, ἡ ὁποία ἐξαπελύθη εἰς Κορέαν ἀπὸ Ἰαν. 1998, ὡς μέρος τῆς προσπάθειας πρὸς ἐξόφλησιν τῶν μεγάλων πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν κρατικῶν χρεῶν τῆς Κορέας, ἀπέδωσε 225 τόνους τοῦ πολυτίμου μετάλλου... Ἡ ἐκστρατεία... διεδόθη σέ κάθε τομέα τῆς κοινωνίας, καθὼς διάφορες ὀργανώσεις τῶν πολιτῶν καὶ ἐταιρίες συμμετέσχον στό θέμα αὐτό ἐν συνεργασία πρὸς τὰ οικονομικὰ ἰδρύματα. Ἐτσι μετέσχον 3,49 ἑκατομμύρια πολιτῶν εἰς τὴν προσπάθειαν, προσφέροντας δακτυλίδια, περιδέραια καὶ ἄλλα χρυσὰ κοσμήματα...».

* * *

Μεταφέρουμε στοὺς ἀναγνώστες μας τίς παραπάνω πληροφορίες, μέ τὴν ἐπισήμανση ὅτι καὶ στή χώρα μας τὰ τελευταῖα χρόνια εἰσρρέουν ἀφειδῶς κεφάλαια, εἴτε ὡς δάνεια, εἴτε μέσω τοῦ χρηματιστηρίου, εἴτε ὡς παροχές ἄλλων μορφῶν καὶ πρὸς πολῖτες καὶ πρὸς ἰδρύματα ἢ ὀργανισμοὺς καὶ πρὸς

τό ίδιο τό κράτος. Οί εισρροές αυτές προέρχονται, κυρίως, από απρόσωπους πιστωτικούς οργανισμούς, πού κινούνται στό διεθνή χώρο. Ποιοί είναι οί κεφαλαιοῦχοι καί από ποιές δραστηριότητες προέκυψαν αὐτά τά κεφάλαια, πού ἀφειδῶς διατίθενται, δέν εἶναι εὐκολο νά διαπιστωθεῖ. Τό πεδίο γιά εἰκασίες εἶναι ἐλεύθερο. Κάποιοι μιλοῦν ἀκόμα καί γιά ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, μέ ἐπιχειρήματα περισσότερο ἢ λιγότερο εὐλογοφανῆ. Χαρακτηριστικό, πάντως, εἶναι ὅτι γιά τήν ἀξιοποίηση τῶν κεφαλαίων αὐτῶν, εἴτε προσφέρονται γιά τήν κάλυψη καταναλωτικῶν ἀναγκῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχει καλλιιεργηθεῖ ἡ καταναλωτική βουλμία, εἴτε γιά τήν ἐκτέλεση ἀναπτυξιακῶν καί πολιτιστικῶν ἔργων στόν τόπο μας, ὑπάρχει ἔντονος ἀνταγωνισμός ἄν ὄχι καί βρώμικος πόλεμος, μεταξύ μεγάλων ἐπιχειρήσεων διαπλεκομένων οικονομικῶν, καί ὄχι μόνο, συμφερόντων. Τό ἐρώτημα, πού πλανᾶται, εἶναι κατά πόσον ὁ λαός μας εἶναι θωρακισμένος, νά ἀντιμετωπίσει κρίσεις, ὅπως αὐτή τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας.

Γιά μᾶς πιό ἀνησυχητικό εἶναι τό γεγονός ὅτι διάφοροι ἐκκλησιαστικοί παράγοντες, ἀπό Μητροπόλεις καί Μοναστήρια, ἔχουν δείξει μεγάλο ἐνδιαφέρον καί ἔχουν περιληφθεῖ στούς ἀποδέκτες τέτοιων παροχῶν, πού προέρχονται ἀπό τίς ἴδιες πηγές. Προγράμματα ὕψους διςκατομμυρίων ἔχουν καταρτισθεῖ καί ἀναζητοῦν χρηματοδότες καί χορηγούς. Ἀφοροῦν συντηρήσεις, ἀναστηλώσεις, καί προβολή ἐκκλησιαστικῶν μνημείων, δημιουργία ἐγκαταστάσεων γιά τήν πραγματοποίηση ἐκκλησιαστικῶν ἢ διαθρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων. Γενικά, δημιουργία ὑποδομῆς γιά τήν ἀνάπτυξη τουρισμοῦ προσκυνηματικοῦ καί θρησκευτικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Τόποι ἡσυχίας καί περισυλλογῆς ἔχουν μετατραπῇ σέ ἐργοτάξια, ὅπου

διάφορες ἐργοληπτικές ἐταιρίες, ἀξιοποιώντας κονδύλια, πού ἔχουν διατεθεῖ, συντηροῦν καί ἀναστηλώνουν τά παλαιά κτίρια, κατασκευάζουν δρόμους καί διαμορφώνουν χώρους ὑποδοχῆς καί φιλοξενίας τῶν ἐπισκεπτῶν. Ἀπό πρόσφατες, ἐξ ἄλλου, τηλεοπτικές ἐκπομπές ἔγινε γνωστό ὅτι τρεῖς, τουλάχιστον, Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἦλθαν σέ ἐπαφή μέ περίεργο γραφεῖο στήν Ἑλλάδα, μέσω προσώπου, ἐν ἐνεργείᾳ μασόνου 32ου βαθμοῦ, κατά τήν ὁμολογία του. Τό γραφεῖο αὐτό πρακτόρευε (ἢ κάτι τέτοιο), κεφαλαιούχους, πού κινούνται στόν διεθνή χώρο. Ἐνας μάλιστα ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν προώθησε σέ σημαντικό βαθμό μία συμφωνία, μετά ἀπό ἐπαφές, πού ὁ ἴδιος εἶχε στό ἐξωτερικό. Ἡ συμφωνία αὐτή θά ἐξασφάλιζε ἕνα ἀστρονομικό ποσό γιά τή Μητρόπολή του. Τό περίεργο εἶναι ὅτι γιά τήν κατοχύρωση τῆς φερεγγυότητος τοῦ Μητροπολίτου, πού θά ἔπαιρνε τά χρήματα, οἱ ξένοι ἐζήτησαν τοὺς τίτλους ιδιοκτησίας ὅλων τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν νομικῶν προσώπων, (μονῶν, ἐνοριῶν κλπ.), τῆς Μητροπόλεως του, περιλαμβανομένων τῶν ἱερῶν κειμηλίων καί ἁγίων λειψάνων, ὡς καί οικονομική ἐκτίμηση τῆς ἀξίας τους. Τί ἔγινε τελικά μέ τή συμφωνία αὐτή δέν εἶναι σαφές. Τό θέμα ἀπασχόλησε καί τήν Ἱ. Σύνοδο, ἡ ὁποία ἐξέφρασε μέν τήν ἀποδοκιμασία της, προσέφερε, ὅμως, κατά τήν πάγια τακτική της, τό κατάλληλο ὑπόστρωμα ὥστε ἡ ὑπόθεση νά πέσει στά μαλακά. Τέλος, εἶναι γνωστό ὅτι ἄλλοι Μητροπολίτες τῆς Πελοποννήσου μετέχουν στή διοίκηση Τράπεζας, στήν ἱδρυση τῆς ὁποίας πρωτοστάτησαν.

Οἱ ἀπορίες τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μεγάλες:

• Ἐτσι κινήθηκαν καί ἔτσι ἔκαναν οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Πατέρες, ἐπὶ τῆς κα-

θέδρας τῶν ὁποίων σεμνύνονται ὅτι κάθονται οἱ ἐκκλησιαστικοί μας ἡγέτες; Ἔτσι ἔζησε, αὐτό διδάξε, γι' αὐτό ἦλθε στὸν κόσμον καὶ σταυρώθηκε ὁ Χριστός, εἰς «τύπον καὶ τόπον» τοῦ Ὁποίου λένε ὅτι βρίσκονται;

Ἄς μὴ δικαιολογοῦμε τὰ ἀδικαιολόγητα μέ τὴν ὑπόμνηση, ὅτι ἡ Ἐκκλησία πάντοτε δέχτηκε προσφορές κοσμικῶν ἀρχόντων. Πέραν τοῦ ὑπαρξιακοῦ προβληματισμοῦ γιὰ τὴν Ἐκκλησία, κατὰ πόσον τὴν ὠφέλησε ὁ περιστασιακὸς ἐναγκαλισμὸς Της ἀπὸ τὴν κοσμικὴ ἐξουσία, τὸ ἐρώτημα εἶναι σαφές: Τό ἴδιο εἶναι κάποιον ὀρθόδοξο ἡγέτη ὀρθοδόξων λαῶν, πού σέ ἐποχές θρησκευτικῆς ἀνατάσεως τῶν ὑπηκόων τους, ἔχτιζαν τὰ ἐκκλησιαστικά μνημεῖα, πού σήμερα προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον, μέ τοὺς ἀπρόσωπους μοχλοὺς, πού κινοῦν τὴ σύγχρονη παγκόσμια οἰκονομία τῶν διαπλεκόμενων, χωρὶς ἠθικὲς ἀναστολές συμφερόντων;

Ἄν ἡ διεθνὴς ἀνάλγητη κερδοσκοπία ζητήσει πίσω τὰ χρήματά της, ἡ περισσότερα κέρδη ἀπ' ὅτι ἤδη ἔχει ἐξασφαλίσει, τότε τί θὰ κάνει ἡ Ἐκκλησία; Θὰ βγάλει στὸ σφυρί τοὺς θησαυροὺς Της, ὅπως οἱ ταλαίπωροι οἱ Κορεάτες; Καὶ αὐτοὶ μὲν ἔχασαν τὰ οἰκογενειακά

τους κοσμήματα, ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, διακινδυνεύει τὰ ἱερά καὶ τὰ ὀσιὰ Της κειμήλια. Γιατί ὄχι καὶ θεσμούς Της; Κάποιες ἀποφάσεις πού λαμβάνονται στὸ Εὐρωκοινοβούλιο εἶναι ἐνδεικτικὲς τῆς σταδιακῆς φθορᾶς τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν πού ἐπιχειρεῖται. Ἄς θυμηθοῦμε τὴν ἀπαίτηση καταργήσεως τοῦ ἀβάτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, πού εἶχε τεθεῖ πρό ἔτους. Ποιὸς πιστεύει, ὅτι τὸ αἷτημα αὐτὸ δέν θὰ ἐπανέλθει;

Πόσο ἐνδοτικοὶ σέ παραχωρήσεις μπορεῖ νὰ ἀποδειχθοῦν οἱ Ἐκκλησιαστικοί μας ἡγέτες, πού συμφύρονται μέσα στὰ σύγχρονα κυκλώματα κερδοσκοπίας; Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπόλυτος: «Οἱ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμόν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν» (Α' Τιμ. στ' 9).

Καταστάλλαγμα πικρῆς τραυματικῆς ἐμπειρίας εἶναι αὐτό, πού ἔλεγε πρό ἐτῶν ταπεινὸς παπᾶς ὀρεινοῦ χωριοῦ τῆς Νάξου σέ ἐπισκέπτες: «Καὶ τὴ μάνα μας πουλάμε γιὰ μιά φούχτα δολάρια»...

Ε. Χ. Οἰκονομάκος

Παπα-Γιάννη

Διάβασα ὅτι ὁ Χριστόδουλος θὰ περιμαζέψη τίς ἄγαμες μητέρες.

Πού θὰ τίς ἐγκαταστήσῃ; Στὴν Καισαριανή ἢ στὴ Νέα Σμύρνη;

Ρῶτα καὶ πές μου.

Φιλικά

Παπα-Γιώργης

Ὁ Μακαριστός Λαρίσις Θεολόγος σέ δικαστική ἐκκρεμότητα

Ἀθήνα 21.2.1999

Πρὸς τὸ
Δευτεροβάθμιο γιὰ τοὺς
Ἀρχιερεῖς Δικαστήριο
ἀπευθύνεται σέ ἓνα ἕκαστο
ἀπὸ τὰ μέλη αὐτοῦ

Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι εὐλο-
γεῖτε.

Σχετικὰ μέ τὴν ἐπιβληθεῖσα στὸν Μα-
καριστὸ Γέροντα Μητροπολίτη Λαρίσης
Κυρόν Θεολόγον ποινὴ τῆς 10ετοῦς
ἀργίας, ὡς πληρεξούσιος δικηγόρος του κα-
τὰ τὴ δίκη τῆς ἐπιβολῆς της, ἔχω τὴν τιμὴ
νά σᾶς γνωρίσω τὰ ἑξῆς:

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸ 232/20.1.93 ἔφεσή
του, μέχρι καὶ σήμερα, οὔτε προσδιορίσθη-
κε, οὔτε ἐκδικάσθηκε.

Ἀποτέλεσμα αὐτοῦ εἶναι ὅτι ὁ Μακαρι-
στός Ἱεράρχης φέρεται βεβαρυμένος μέ
αὐτὴν τὴν πολὺ σοβαρὴ ποινὴ, ἡ ὁποία, γιὰ
τούς μή γνωρίζοντες τὴν ἐν ζωῇ ἀγία μορφὴ
του, σκιάζει τὴ μνήμη του.

Γι' αὐτὸ ἐκτιμῶ ὅτι ἔχω ἱερὴ ὑποχρέωση
νά ἐνεργήσω αὐτὰ πού προβλέπουν οἱ
νόμιμες διατάξεις, μέ στόχο νά ὀδηγηθεῖ τὸ
Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο στὴ μόνη δυνα-
τὴ ἀπόφαση «νά παύσει ὀριστικὰ τὴ δίωξη
τοῦ αἰοιδίμου Μητροπολίτη».

Μέ ἔγγραφό μου ἀπὸ 16.10.98 ζήτησα
ἀπὸ τὸ Δικαστήριο τὰ νόμιμα, ἀλλὰ προσέ-
κρουσα στίς ἀντίθετες νομικὲς ἀντιλήψεις
τοῦ Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιμανδρίτου κου

Δανιὴλ Πουρτσουκλῆ, ὁ ὁποῖος ἀμφισβή-
τησε τὸ δικαίωμά μου νά ἐνεργῶ πλέον
ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ κοιμηθέντος
ἐντολέως μου. Ἔτσι, ἀντὶ νά εἰσαγάγει τὴν
ὑπόθεση στὸ Δικαστήριο, λησμόνησε τίς
διατάξεις γιὰ παράβαση καθήκοντος, ἐξαν-
τλήθηκε σέ ἄστοχη ἀλληλογραφία καὶ ἡ
ἐκκρεμότητα παραμένει. Ἐπισυνάπτω τὴν
ἀλληλογραφία γιὰ ἐνημέρωσή σας.

Ὅμως, ἐγὼ ἔχω καθῆκον νά τελειώσω
τὴν ὑπόθεση, διότι αἰσθάνομαι ὅτι ἡ ἐποχὴ
μας ἔχει τὴν ὑποχρέωση νά παραδόσει τὸν
αἰέμνηστο Γέροντα στὴν ἐκκλησιαστικὴ
ἱστορία ὡς Ἀγιον καὶ ὄχι ὡς κατὰδίκον, μέ
μιά τόσο ἄδικη, ἄλλωστε καὶ ἀσύστατη κα-
ταδίκη, τὴν ὁποία μόνον τὸ Δικαστήριό σας
μπορεῖ νά ἄρει καὶ μόνον τὸ Δικαστήριό σας
μπορεῖ νά ἀποφανθεῖ γιὰ τίς νομικὲς συνέ-
πειες τῆς ἐκδημίας του.

Σεῖς, Μακαριώτατε, πού, ἀπασχολημέ-
νος ὅπως εἴσθε, μέ τὰ σοβαρά θέματα τῆς
Ἐκκλησίας, εὐλόγως δέν εὐκαιρεῖτε νά
ἀπαντᾶτε προσωπικῶς στὰ ἔγγραφά μου,
σχετικὰ μέ τὰ δευτερεύοντα γιὰ σᾶς θέματα
τῶν τριῶν ἐντολέων μου Μητροπολιτῶν,
ἀναθέτετε μέν στὸν Ἀρχιγραμματέα σας
τίς ἀπαντήσεις (καὶ σᾶς εὐχαριστῶ γι'
αὐτό, διότι θά μπορούσατε καὶ νά μή μοῦ
ἀπαντᾶτε, τόσο ἀγαθὴ εἶναι ἡ συνεργασία
μας γιὰ τὴ λύση τῆς ἐκκλησιαστικῆς κρί-
σης), ἀλλὰ ὑποθέτω ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἀπὸ
μόνος του, δίχως τὴν ὑπόδειξή σας, ἀπο-
φάνθηκε ὅτι «ὁ ἐπισυμβάς θάνατος τοῦ αἰο-

Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΒΑΘΜΟΥ ΣΤΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Στό από 7/12/1998 Έγκύκλιο Σημείωμα, πού υπογράφεται από τον Άρχιγραμματέα της Ίεράς Συνόδου Άρχ. Δανιήλ Πουρτσουκλή, αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι με Απόφαση της Δ.Ι.Σ. της 1/12/1998 υπενθυμίζεται σέ όλους τούς κληρικούς της Έκκλησίας της Ελλάδος προηγούμενη έγκύκλιος, σύμφωνα μέ τήν όποία «...άποτρέπονται οί παντός βαθμού κληρικοί, όπως προσφεύγωσιν εις τά πολιτικά καί διοικητικά Δικαστήρια πρós διευθέτησιν πάσης φύσεως έκκλησιαστικών θεμάτων...».

Η παραπάνω άπόφαση της Δ.Ι.Σ.,

όπως αυτή διατυπώνεται στό έν λόγω Έγκύκλιο Σημείωμα, χαρακτηρίζεται τουλάχιστον από προχειρότητα καί άποτελεί βεβιασμένη καί παράνομη ένέργεια, ή όποία έρχεται σέ αντίθεση όχι μόνο μέ Καταστατικές διατάξεις της Έκκλησίας, αλλά καί μέ συγκεκριμένες Συνταγματικές ρυθμίσεις.

Ειδικώτερα:

Στήν παράγρ. 4 του άρθρου 57 του Καταστατικού Χάρτου (Ν. 590/1977), ό όποιος είναι προϊόν καί δημιούργημα της μεταπολιτευτικής Διοικήσεως της Έκκλησίας, όρίζεται ότι: «Προκειμένου πε-

ρίμου Μητροπολίτου Κυρού Θεολόγου (Πασχαλίδη) έπεραίωσε τήν κατ' αυτό κανονικήν δίκη». Ποιός νόμος τό λέει αυτό; καί πώς τήν έπεραίωσε; μέ άμετάκλητη καταδίκη; ή μέ άθώωση; αυτό, μόνο τό Δικαστήριο μπορεί νά τό πει καί όχι ό λογιώτατος Άρχιγραμματέας. Ούτε καñ ό Πρόεδρός του. Ό τελευταίος είναι υποχρεωμένος μέσα στην προθεσμία, πού του παρέχει ό νόμος (άρθρο 148 ν. 5383/32), των δύο ήμερών, νά συγκροτήσει τό Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, αλλά στην περίπτωση του Άγίου Λαρίσης οί δύο ήμέρες έγιναν έξι χρόνια. Κάτι τό έξωφρενικό, άκριβώς όπως έξωφρενικό είναι όλόκληρο τό έκκλησιαστικό πρόβλημα, πού σās συνθλίβει καί δέν τό καταλαβαίνετε, πού σās άποδυναμώνει καί έσεΐς περί άλλα τυρβάζετε, πού περιμένει επί 25 χρόνια κάποιον έκκλησιαστικό νοΰ-καί μέτριου διαμετρήματος άρχει-γιά νά τό λύσει, κυρίως γιά τό καλό της Έκκλησίας καί όχι των Μητροπο-

λιτών, στους όποιους, υπέρ της δικής σας επίγειας ώφελείας, ό,τι κακό ήταν νά γίνει, έγινε.

Μέ αυτές τίς σκέψεις καί έπειδή δέν μπόρεσα, γι' αυτή τήν υπόθεση, νά συνεννοηθώ μέ όσους μέχρι τώρα άπευθύνθηκα, άποφάσισα νά υποβάλω αυτήν τήν αίτηση σέ όλα τά μέλη του Δικαστηρίου σας καί νά σās ζητήσω νά ενεργήσετε ό καθένας από σās, κατά τό μέτρον της δικής του ευθύνης, ώστε νά εισαχθεί ή υπόθεση πρós εκδίκαση καί νά λάβει ένα τέλος αυτή ή παραφυάδα του έκκλησιαστικού προβλήματος. Καί αν σās ενδιαφέρει καί ό κύριος κορμός του, πάλι θέμα δικής σας ευθύνης είναι, νά καταγράψετε τώρα, όσο είναι καιρός, στίς δέλτους του νέου βιβλίου της έκκλησιαστικής μας ζωής, τήν προσωπική σας ιστορική πρωτοβουλία.

Μετά βαθυτάτου σεβασμού
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΙΔΑΚΗΣ
Δικηγόρος

ρί αιτήσεως παροχής δικαστικής προστασίας, υποβαλλομένης εις οιονδήποτε πολιτειακόν δικαστήριον υπό κληρικού, οὐδεμία ἄδεια τῆς οἰκείας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται». Μὲ τὴ διάταξη αὐτὴ καθιερώνεται πανηγυρικὰ τὸ δικαίωμα σὲ κάθε κληρικό νά προσφεύγει σὲ ὅποιοδήποτε πολιτειακὸ δικαστήριον καὶ μάλιστα χωρὶς **ΟΥΔΕΜΙΑ** προηγούμενη ἄδεια τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. Καὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου δὲν μποροῦν νά ἀνατραποῦν ἢ νά καταργηθοῦν ἢ νά περιορισθοῦν μὲ καμμία Ἀπόφαση ἢ μὲ Ἐγκύκλια Σημειώματα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Καὶ τοῦτο, γιατί ὁ Κ.Χ.Ε. ἀποτελεῖ «τυπικὸ νόμο» καὶ συνεπῶς οἱ διατάξεις αὐτοῦ καταργοῦνται ἢ τροποποιοῦνται μόνο μὲ νεώτερο νόμο, ὁ ὁποῖος μάλιστα πρέπει νά ψηφισθῇ μόνο ἀπὸ τὴν Ὁλομέλεια, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ Τμήματα τῆς Βουλῆς.

Ἀλλὰ καὶ κάτι περισσότερο. Ἡ συγκεκριμένη διάταξη τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 57 δὲν μπορεῖ νά καταργηθῇ ὄχι μόνο μὲ ἀπόφαση τῆς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ οὔτε μὲ νεώτερο νόμο, γιατί μιὰ τέτοια καταργητικὴ διάταξη θά ἔρχονταν σὲ εὐθεῖα καὶ πρόδηλη ἀντίθεση μὲ τοὺς ὁρισμούς τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, κατὰ τοὺς ὁποίους «Καθένας ἔχει δικαίωμα στὴν παροχὴ προστασίας ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ μπορεῖ νά ἀναπτύξῃ σ' αὐτὰ τίς ἀπόψεις του γιὰ τὰ δικαιώματα ἢ συμφέροντά του...». Τὸ Σύνταγμα λοιπὸν καθιερώνει καὶ προστατεύει τὸ ἀτομικὸ δικαίωμα κάθε πολίτη, καὶ συνεπῶς καὶ τὸ δικαίωμα κάθε κληρικοῦ, νά τυγχάνει πλήρους καὶ ἀποτελεσματικῆς ἔννομης προστασίας ἀπὸ τὰ Δικαστήρια τῆς πατρίδος του, Διοικητικά, Πολιτικά (ἀστικά) καὶ Ποινικά. Οἱ γενικὲς δὲ αὐτὲς συνταγματικὲς ρυθμίσεις καλύπτουν πλήρως καὶ τὴ δικαστικὴ προστασία τῶν κληρικῶν, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ἢ τὰ ἔννομα συμφέροντα θίγονται καὶ ἀπὸ

ΨΙΘΥΡΟΙ

Ἐξέλιξι...

Σὲ γραφικὸ τύπο ἐξελίσσεται ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος. Συχνά-πυκνά ἐμφανίζεται στὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως καὶ ἐξαγγέλλει καινούργια προγράμματα ποιμαντικῆς μέριμνας καὶ καινούργιες πρωτοβουλίες, παρεμβατικὲς στὸ ἑλληνικὸ καὶ στὸ εὐρωπαϊκὸ «γίγνεσθαι». Σάν τοὺς παλιούς παποῦδες, πού εἶχαν γεμᾶτες τίς τσέπες τους μὲ καρύδια καὶ τὰ μοίραζαν στὰ πεινα-

πράξεις τῆς ἴδιας τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἡ τελευταία, κατὰ τὴ σαφῶς ἐκφρασθεῖσα βούληση τοῦ συντάκτη τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, ἀποτελεῖ, ὑπὸ τὸ κρατοῦν σύστημα τῶν σχέσεως Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, Νομικὸ Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (ἄρθρ. 1 παράγρ. 4 Κ.Χ.Ε.). Πάγια εἶναι καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ σχετικὴ νομολογία τοῦ Ἀνώτατου Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου (Σ.τ.Ε.). Συνεπῶς τὸ δικαίωμα αὐτὸ τῶν κληρικῶν γιὰ παροχὴ ἔννομης δικαστικῆς προστασίας, δὲν μπορεῖ νά τὸ καταργήσῃ, ἀλλὰ οὔτε καὶ νά τὸ περιορίσῃ, καμμία διάταξη νόμου, πολλῶ μᾶλλον καμμία Ἀπόφαση τῆς Συνόδου ἢ ἄλλα Ἐγκύκλια Σημειώματα.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαθέτει πολυπρόσωπη Νομικὴ Ὑπηρεσία. Καλὸν θά εἶναι, ὁρισμένα τουλάχιστον γενικά καὶ οὐσιώδη θέματα, πού ἄπτονται καὶ Συνταγματικῶν ρυθμίσεων, νά ὑποβάλλονται σὲ κάποια νομικὴ βάσανο καὶ περισσότερη ἔρευνα, γιὰ νά μὴν ἐκτίθενται, μὲ τὴ διατύπωση ἀπαράδεκτων θέσεων, καὶ οἱ ὑπογράφοντες τὰ Ἐγκύκλια Σημειώματα καὶ τὰ ἀποφασίζοντα συλλογικὰ διοικητικὰ ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας.

Δ.

σμένα ἐγγόνια τος. Μὲ μόνη τὴ διαφορὰ, ὅτι οἱ σημερινοὶ ἀποδέκτες τῶν καρυδιῶν τοῦ Μακαριωτάτου, ἀνακαλύπτουν πολὺ σύντομα, ὅτι τὰ καρύδια εἶναι κούφια. Ὑποσχέσεις κενές, πού δέν προορίζονται νὰ γίνουν πραγματικότητες, ὥστε νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν πείνα τοῦ συγχρόνου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας γιὰ ζωντανό ἐκκλησιαστικό λόγο καὶ γιὰ πρᾶξι ἱκανὴ νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ νὰ καθοδηγήσῃ τοὺς δύσπιστους καὶ τοὺς ἄπιστους στὴν παρεμβολὴ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἰσαμε σήμερα, χρόνο ὁλόκληρο, ἀπὸ τότε, πού ἄρχισαν νὰ ἀκούγονται οἱ ἀρχιεπισκοπικὲς ἐμπνεύσεις καὶ νὰ διατυπώνονται τὰ ἐπάλληλα σχέδια, δέν πραγματοποιήθηκε οὔτε ἓνα ἔργο. Οὔτε κἂν ἔχει δρομολογηθῇ.

Δέ γνωρίζουμε, ἂν εἶναι δική του ἐμπνευσι τὸ ἀράδιασμα καθημερινὰ καὶ καινούργιων σχεδίων ἢ ἂν ἀποτελῇ συμμόρφωσι σὲ συμβουλὴ, πού τοῦ δίνουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ περιβάλλοντός του. Τό γεγονός εἶναι, ὅτι ἔχει περάσει πιά στοὺς τηλεθεατές καὶ στοὺς ἀκροατές τῶν ἐξαγγελιῶν τοῦ Μακαριωτάτου, ὅτι ἀποτελοῦν φούμαρα. Τό πρῶτ' ἀνοίγει τὰ μάτια του καὶ διατυπώνει ἓνα καινούργιο «θά» καὶ τό βράδυ τό λησμονεῖ. Καί πέφτει ἥρεμος νὰ ἀναπαυτῇ, μὲ τὴν ἱκανοποίησι, ὅτι ἔκανε τό καθῆκον του. Ὅτι πρόσθεσε μιά καινούργια ὑπόσχεσι σὸ σιδηρόδρομο τῶν ὑποσχέσεων του.

Τό ψυχολογικὸ σύνδρομο, πού ἐκφράζεται μὲ τίς ἀπανωτές ἐξαγγελίες μεγάλων ἔργων, μεταφέρει στὴ λαϊκὴ θάσι τὴν εἰκόνα ἑνός γραφικοῦ τύπου, πού μεγαλοπιάνεται καὶ μεγαλοὑπόσχεται, τὴ στιγμὴ, πού δέν καταφέρνει νὰ ξεπεράσῃ τὴ μετριότητα.

Τὰ κρυπτά «φανερὰ γενήσεται».

Ἄνθρωποι, πού εἶχαν σχέσι μὲ τὴν ἀγοραπωλησίαν τῆς μεγάλης οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως στὴν παραθαλάσσια ἀριστοκρατικὴ τουριστικὴ περιοχὴ, εἶπαν ὅτι ἀγορασθῆς ἦταν ὁ Μητροπολίτης. Στό οἰκεῖο, ὅμως, ὑποθηκοφυλακεῖο δέν φέρεται σὸ ὄνομα

τοῦ Μητροπολίτη νὰ ἔχῃ καταχωρηθῇ συμβόλαιο ἀγορᾶς οἰκοπέδου. Τώρα, ἐκεῖ χτίζεται πολυτελέστατη βίλλα. Ἡ μαστοράντσα ἐπιμένει ὅτι τὴ βίλλα τὴ χτίζει ὁ Μητροπολίτης. Φτιάχνει μάλιστα καὶ πσινα. Ὁ Μητροπολίτης, πάντως, ὅλο αὐτό τὸν καιρὸ φαίνεται ὅτι ἔχει ἀνάγκη χρημάτων. Μαζεύει λεφτὰ ἀπὸ παντοῦ. Ἀπὸ μοναστήρια καὶ ναοὺς τῆς Μητροπόλεως. Χαρατσώνει ἀκόμα καὶ τοὺς παπάδες. Ἀρμέγει ἐντατικά τό ποίμνιο. Δέν ἔχει ἀφήσει οὔτε τίς δημοτικὲς ἀρχές, πού τὸν προσκαλοῦν. Δέν ἀποκλείεται, λοιπόν, ὅταν μὲ τό καλὸ κτιοθῇ ἡ βίλλα, νὰ δίδωνται ἐκεῖ τὰ ἐπίσημα δεῖπνα μὲ προσκεκλημένους ὑψηλὰ πρόσωπα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἡ δραστηριότητα αὐτὴ εἶναι στὰ μέτρα τοῦ Μητροπολίτη. Ὅπως δὴποτε, μεταξύ τῶν συνδαιτημένων θὰ εἶναι συχνὰ καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Εἶναι βλέπετε, φίλοι.

Σταλινικὲς δεσμεύσεις.

Μὲ ἐγκύκλιο σημείωμα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπιβάλλει Σταλινικά δεσμὰ στοὺς κληρικούς ὅλων τῶν βαθμῶν. Καταλύει τό ἀναφαίρετο Συνταγματικὸ δικαίωμα τῆς δικαστικῆς προστασίας ὅλων τῶν πολιτῶν. Καί φιμώνει τὴν ἐλευθερίαν ἐκφράσεως ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως καὶ γνώμης ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων ἡγετῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος.

Τό ἐγκύκλιο σημείωμα, μὲ ἡμερομηνία 7 Δεκεμβρίου 1998 ἐπαναφέρει σὲ ἰσχὺ παλιές ἐγκυκλίους, πού εἶχαν ἐκδοθῇ ἐπὶ τῆς περιόδου τῆς θητείας σὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο τοῦ δικτάτορα Σεραφεῖμ. Τοῦ ἀνθρώπου, πού ἐμάντρωσε τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὰ δεσμὰ τῆς ἀνελευθερίας καὶ τῆς τυραννίας.

Μὲ τὴν ἐκδοσὶ τῆς νέας ἐγκυκλίου ἀποδεικνύεται, ὅτι καὶ ὁ σημερινὸς Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἀποτελεῖ μιά προέκτασι τῆς φασιστικῆς νοοτροπίας τοῦ προκατόχου του. Συνεχίζει τὴν ἴδια τακτικὴ τῆς καταπίεσεως τῶν συνειδήσεων καὶ τοῦ

λόγου. Δέ γύρισε τή σελίδα, καθώς υποσχέθηκε.

Παράνομο καί άντισυνταγματικό.

Τό έγκύκλιο σημείωμα, πού εξέδωκε ή 'Ιερά Σύνοδος είναι καί παράνομο καί άντισυνταγματικό. Τό Σύνταγμα θεοπίζει, ότι όλοι οί Έλληνες δικαιούνται νά απολαμβάνουν δικαστική προστασία, γιά όποιοδήποτε θέμα τους άπασχολεί. Καί ό Καταστατικός Χάρτης της Έκκλησίας της Ελλάδος, μέ τήν παράγραφο 4 του άρθρου 57, δίνει τό δικαίωμα στους κληρικούς όλων των βαθμών νά προσφεύγουν στή Δικαιοσύνη, δίχως νά ζητούν τήν άδεια της προϊσταμένης τους άρχης. Συγκεκριμένα όρίζει: «Προκειμένου περί αίτησεως παροχής δικαστικής προστασίας, υποβαλλομένης εις οίονδήποτε πολιτειακόν δικαστήριον υπό κληρικού ούδεμία άδεια της οικείας έκκλησιαστικής άρχης απαιτείται». Έπομένως, ή 'Ιερά Σύνοδος παρανόμησε, όταν εξέδωκε αυτή τήν έγκύκλιο καί κατεπάτησε κατάφωρα τό Σύνταγμα της Χώρας. Έπεδίωξε νά άλυσοδέση τους λειτουργούς του 'Ιερού Θυσιαστηρίου. Νά μή τολμοῦν νά ζητήσουν τό δίκιο τους, στίς περιπτώσεις, πού ή προϊσταμένη τους άρχή τους καταπνέζει καί τους συνθλίβει. Καί έφτασε στή Σταλινική τακτική της άκρατης αύθαιρεσίας καί της άλόγιστης παραβιάσεως των στοιχειωδών ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Καί φίμωσι του λόγου.

Ο Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος, πού κατά τήν ενθρόνισή του υπεραμύνθηκε του δικαιώματος εκφράσεως γνώμης, λέγοντας, ότι δέ θυσιάζει τό ακριβό προνόμιο της ελευθερίας του λόγου, αποτόλμησε νά φιμώση όλους τους Μητροπολίτες της Έκκλησίας της Ελλάδος. Μέ τό ίδιο έγκύκλιο Συνοδικό σημείωμα, πού παραβίασε τό Συνταγματικό δικαίωμα των πολιτών νά

απολαμβάνουν δικαστική προστασία, έφερε στήν επιφάνεια καί άλλη παλιά έγκύκλιο του Σεραφείμ. Μιά έγκύκλιο, πού άπαγόρευε στους Μητροπολίτες νά εμφανίζονται στό Μέσα της Μαζικής Ένημερώσεως, άν δέν έχουν τή σχετική άδεια της 'Ιεράς Συνόδου ή του προέδρου της.

Δέ σκέφτηκε ένα πράγμα, ό κ. Χριστόδουλος, όταν ξέθαβε τήν παλιά άπαγόρευσι καί τήν έστελνε στους Μητροπολίτες. Τί θά άπαντήση, στήν περίπτωση, πού κάποιος από τους άδελφούς του καί συλλειτουργούς του τόν ρωτήσει, άν αυτός ό ίδιος πήρε καμμά φορά άδεια από τή Σύνοδο ή από τόν Σεραφείμ, προκειμένου νά εμφανιστή στήν Τηλεόρασι ή νά δώση ένα άρθρο του στίς εφημερίδες; Έχει στό αρχείο του τέτοιες άδειες, γιά νά τίς εμφανίση καί γιά νά δικαιώση τήν τωρινή του ευαισθησία στήν τήρησι του κανόνος φιμώσεως του λόγου;

Άν δέν έχη στήν τσέπη του τέτοιες άδειες, τί θέλει καί υπογράφει σημειώματα καί ζητάει από τους 'Ιεράρχες συμμόρφωσι προς έγκύκλιο, πού αυτός ποτέ του δέν υπολόγισε καί δέν εφάρμοσε;

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Έκκλησιαστικής ενημέρωσης.

Ίδιοκτήτης ό Μητροπολίτης

Άττικής καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Αύλων Άττικής.

Τυπογραφείο Κωνσταντίνου Σανιδά,

Ίωαννίνων 6 Μοσχάτο.